

עת"א 34108/02/23 - עודי טאלב נגד מדינת ישראל

15 מרץ 2023 עת"א
34108-02-23

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע
לפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
כב' השופטת יעל ייטב
כב' השופט יובל ליבדרו

העותר:
נגד
המשיבה:
נוכחים:
העותר (בליווי שב"ס) ובא-כוחו, עו"ד יוסף שלבי
ב"כ המשיבה, עו"ד ציון קינן

פסק דין

העותר שפוט ל- 28 חודשי מאסר בפועל על עבירות של כניסה ושהייה בישראל שלא כדין, נשיאת נשק ותחמושת והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

לאחר שהעותר נשא כ- 15 חודשי מאסר הוא ביקש להשתחרר ממאסרו על תנאי. ועדת השחרורים דנה בבקשתו והחליטה לדחותה. הועדה נימקה את החלטתה במסוכנות העותר.

מכאן העתירה.

העותר תוקף את החלטת הוועדה וטוען כי היא בלתי סבירה באופן קיצוני. לטענתו, חומרת מעשי העבירות של העותר לא הצדיקה לבדה את דחיית בקשתו. עוד נטען, לנתוני העותר ומשפחתו, להתנהגותו הטובה של העותר במהלך מאסרו ולתכנית השיקום שהוכנה לעותר על ידי מרכז אלאמל. ונטען שלא צריך להיות הבדל עקרוני בין בחינת בקשת שחרור מוקדם של אסיר שנדון למאסר על גניבת כלי רכב ולבקשת אסיר שנדון על עבירת נשק, ושכפועל וועדות שחרורים משחררות תושבי שטחים גם כאשר מאסרם הוא על עבירות נשק. בסופו של דבר בית המשפט התבקש לבטל את החלטת הוועדה ולהורות על שחרורו המוקדם של העותר.

המשיבה סומכת את ידיה על החלטת הוועדה וטוענת כי אין עילה להתערב בה.

לאחר עיון בחומרים הנוגעים לענין ושמיעת טיעוני הצדדים החלטנו לדחות את העתירה.

סעיף 3 (ב) בחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001, קובע שוועדת השחרורים לא תשחרר אסיר אלא אם כן

שוכנעה כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.

שלום הציבור הוא אפוא שיקול מכריע בהחלטה על שחרור מוקדם ממאסר.

מטבע הדברים, התשובה לשאלה האם שחרורו המוקדם של אסיר יסכן את שלום הציבור מבוססת על הערכה, המתגבשת מתוך נתונים שונים הנוגעים לענין ובין היתר, מעשה העבירה, טיבו וחומרתו, המניע לו, נתוני האסיר, גילו, אופיו ורקעו הכללי והפילי, התייחסות האסיר למעשה שביצע, הליכי הטיפול במהלך המאסר, הערכת גורמי הטיפול וכיו"ב.

מעשה העבירה שעליו האסיר נדון למאסר הוא בהחלט מקור חשוב להערכת מסוכנותו. שכן, העובדה שאדם ביצע מעשה עבירה חמור, יכולה ללמד על שיקול הדעת שלו, כוחותיו, נטייתו, יחסו לחוק ולהפרתו, ועוד ועוד עניינים היכולים להשפיע על תמונת הערכת מסוכנותו לציבור.

ואכן, סעיף 9 בחוק שחרור על תנאי, המפרט נתונים שונים שעל הוועדה להביא בחשבון במסגרת שיקוליה, מונה בסעיף הקטן הראשון שלו את העבירה שבשלה נושא האסיר עונש מאסר, נסיבות ביצועה, חומרתה ותוצאותיה.

המעשים עליהם העותר נידון למאסר, חמורים מאוד. העותר, צעיר תושב ג'נין, נכנס לישראל ללא היתר כשהוא נושא על גופו אקדח ובתוכו מחסנית טעונה בכדורים. וכאשר שוטר ניסה לעצרו הוא התנגד בכוח ובעקשנות ואף הרים אבן גדולה שפגעה בכתפו ובידו של השוטר, ורק לאחר מאמצים רבים הצליחו שוטרים לעצרו. בהקשר זה יוזכר, כי בית המשפט המחוזי הטיל על העותר 18 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו ל- 28 חודשי מאסר בפועל, תוך קביעה שהמקרה חמור ושהעותר ראוי לענישה מחמירה יותר, ושהעונש שנקבע מתחשב בהלכה שערכאת הערעור איננה ממצה את הדין. (ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני - מיום 14.09.2022).

הסיכון לשלום הציבור הגלום בהחזקת נשק של תושב ג'נין בישראל, ברור מאליו. העובדה שהעותר, שאינו מורשה להיכנס לישראל, הרשה לעצמו להיכנס לישראל ולהסתובב בה כשהוא חמוש בנשק טעון, והוא לא נרתע משוטר שניסה לעצרו ואף התעמת אתו פיזית בניסיון לברוח ממנו, מדברת בעד עצמה ומלמדת על עזות הפנים של העותר ואי מורא הדין שלו, שבתורם מבססים את ההערכה ששחרורו עלול לסכן את שלום הציבור.

לכך יש להוסיף את העובדה שהעותר לא עבר כל הליך טיפולי בכלא, גם אם הדבר לא היה תלוי בו; ושהעותר תושב ג'נין, על כל המשתמע מכך לענין יכולת הפיקוח עליו בעת שחרורו ברישיון.

נוכח נתונים ושיקולים אלה, החלטת הוועדה לדחות את בקשת העותר הגיונית וראויה ואין כל עילה להתערב בה.

העתירה נדחית.



ניתן והודע היום כ"ב אדר
תשפ"ג, 15/03/2023
במעמד הנוכחים.

יובל ליבדרו, שופט

יעל ייטב, שופטת

אליהו ביתן, שופט, סגן
הנשיאה